

Analyse | kraka

13. maj 2025

Børn anbringes senere for femte år i træk – på trods af politiske ambitioner om det modsatte

Af Thomas Wilken og Mathias Lindholm Rasmussen

De seneste fem år er gennemsnitsalderen for børns første anbringelse steget støt. Børn anbringes i dag ca. fire måneder senere end i 2018. Børn bliver nu ikke anbragt tidligere i end i 2011 på trods af vedvarende politisk fokus på at anbringe børn tidligere frem for senere. Analysen viser også betydelige kommunale forskelle på gennemsnitsalderen for børn, der bliver anbragt – selv når der tages højde for børnenes socioøkonomiske vilkår.

- Fra 2018 til 2023 er den gennemsnitlige alder for børns første anbringelse steget støt. Børn der anbringes, bliver nu anbragt næsten fire måneder senere end i 2018.
- Børn bliver ikke anbragt tidligere i dag end i 2011. Børn er stadig 11,5 år i gennemsnit, når de bliver anbragt første gang.
- Børn er 9,4 år i gennemsnit, når de bliver anbragt første gang i de ti kommuner, der anbringer børn tidligst. I de ti kommuner, der anbringer børn senest, er børnene i gennemsnit 13,3 år ved første anbringelse. Det er en forskel på næsten 4 år.
- Når der tages højde for en række socioøkonomiske forhold og alderssammensætningen af børnene på tværs af kommuner er forskellen stadig 2,7 år, på de kommuner der anbringer tidligst og senest. Det kan være et tegn på uhensigtsmæssige forskelle i den kommunale praksis på anbringelsesområdet.

Kontakt

Seniorøkonom
Thomas Wilken
Tlf. 2889 7123
E-mail taw@kraka.dk

1. Sammenfatning

Politisk ambition:
Udsatte børn skal
hjælpes tidligere

Citat fra aftalen
Børnene Først

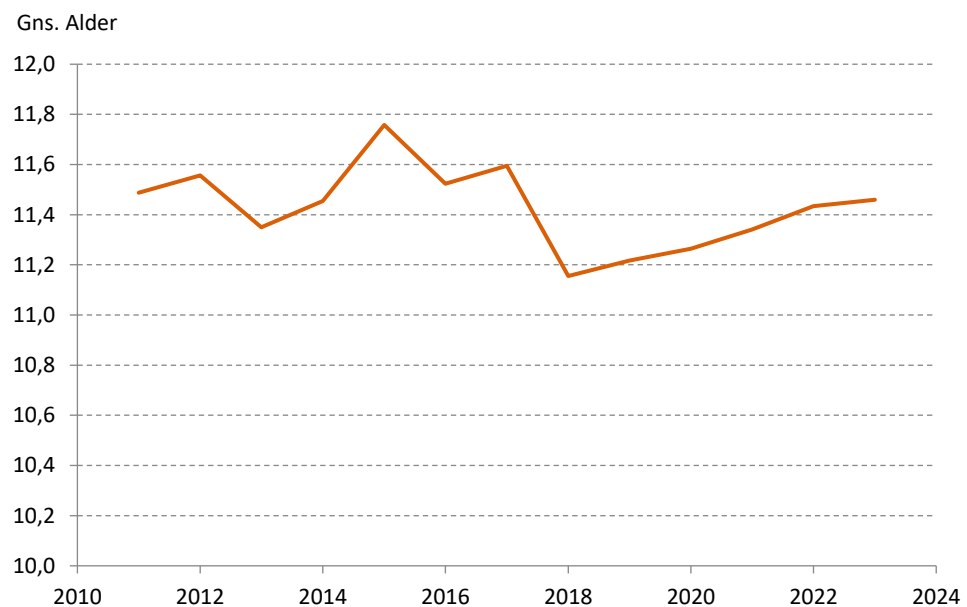
Børn anbringes ikke
tidligere – tendens
går i modsat retning

I mange år har der været en klar politisk ambition om at hjælpe børn i udsatte positioner tidligere i deres barndom. I reformen "Børnene Først" fra 2021, som alle Folketingets partier står bag, fremgår det bl.a.:

*"Flere børn og unge skal have den rette hjælp og for de mest udsatte et nyt hjem, og de skal have den tidligere end i dag."*¹

Denne analyse viser, at anbragte børn, der er blandt de mest udsatte børn i Danmark, i dag ikke bliver anbragt tidligere end i 2011. De seneste fem år er børn endda blevet anbragt senere og senere, så de i dag bliver anbragt næsten fire måneder senere end i 2018, jf. figur 1.

Figur 1 Gennemsnitlig alder ved første anbringelse

Anm.: Figuren viser den gennemsnitlige alder for førstegangsanbragte børn på landsplan i et givent år.
Kilde: Egne beregninger baseret på Danmarks Statistiks registre.

Gns. alder ved første anbringelse: 11,5 år i 2011 og 2023

Børn var i gennemsnit 11,5 år, når de blev anbragt for første gang i 2011. Det samme gjorde sig gældende i 2023. Set over hele perioden har børn i gennemsnit været 11,4 år, når de blev anbragt første gang.

Andelen af anbragte børn har været ret konstant

I hele perioden har andelen af anbragte børn været nogenlunde konstant på omkring 1,2 pct. af alle børn mellem 0-17 år i Danmark. Det svarer til, at der ved udgangen af 2023 var 13.900 anbragte børn i Danmark.

Stor kommunal forskel på alderen ved første anbringelse

Analysen viser også, at der er stor forskel på, hvornår kommunerne anbringer børn for første gang. I de ti kommuner, der anbringer børn tidligst, er gennemsnitsalderen 9,4 år, mod 13,3 år i de ti kommuner, der anbringer børnene senest. Det er en forskel på næste fire år.

¹ Se: https://admin.sbst.dk/media/10797/Haandbog_Barnets_Reform_enkelts.pdf

Kommunerne kan ikke være helt ens

Man må forvente en vis forskel på, hvornår kommunerne anbringer børn for første gang. Det skyldes fx, at 1) kommunerne ikke kan have det samme personale ansat 2) forskellig alderssammensætningen og socioøkonomisk sammensætning af børnene i kommunerne, 3) kommunale forskelle i støtteordninger som SSP og PPR mv., og 4) forskelle i kommunal praksis på anbringelsesområdet.

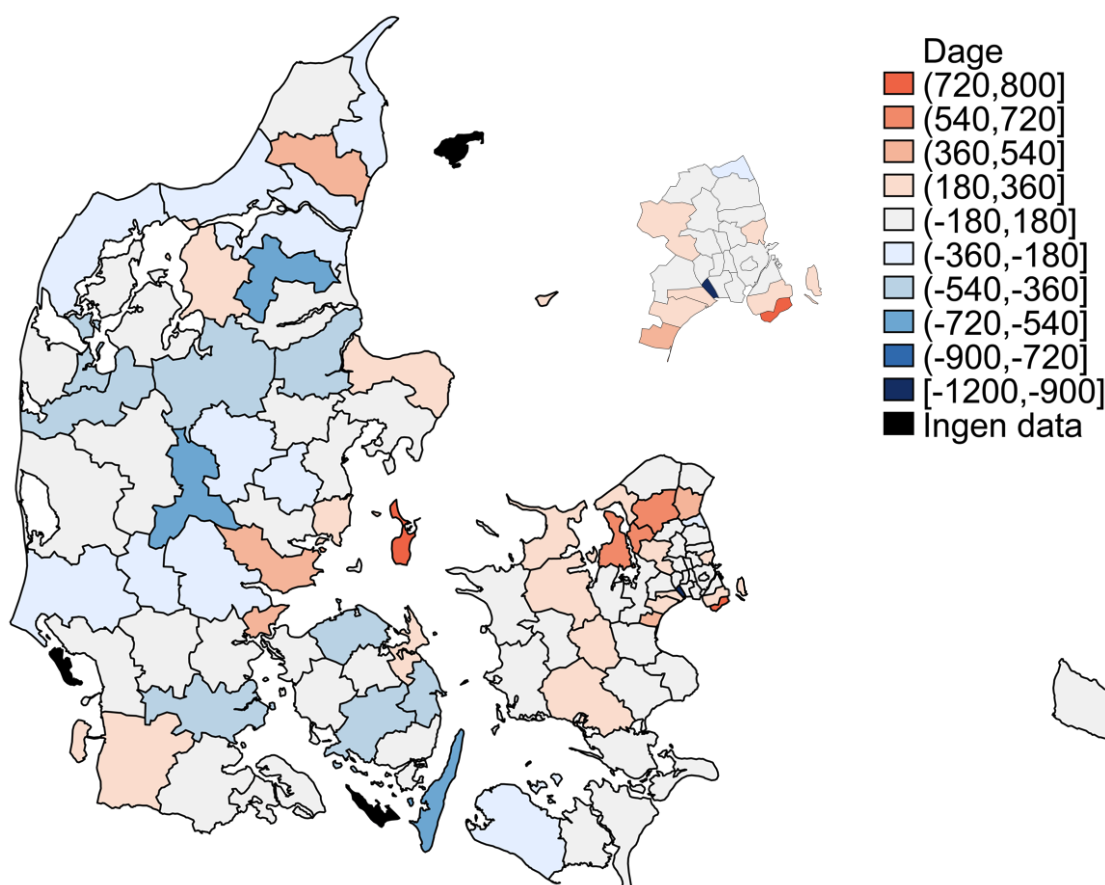
Befolkningssammensætningen kan drive forskellene ml. kommuner

I analysen opstilles derfor en model, der tager højde for en række socioøkonomiske forhold i børns opvækst. Det er bl.a. om barnets forældre er registreret med en psykiatrisk diagnose eller har modtaget en ubetinget dom mm. Modellen tager også højde for alderssammensætningen af børnene i kommunerne. Har en kommune fx en høj andel af små børn relativt til ældre børn, kunne det i sig selv medføre, at kommunen automatisk vil anbringe børn tidligere end kommuner med flere ældre børn.

Forskel opgjort i antal dage

Modellen angiver, hvor tidligt eller sent en kommune anbringer børn for første gang, sammenholdt med en gennemsnitlig kommune. Forskellene er opgjort i antal dage.

Figur 2 Antal dage en kommune anbringer børn tidligere eller senere ift. en gennemsnitlig kommune, 2018-2022

Anm.: Danmarkskortet viser om kommunerne i gennemsnit anbringer tidligere, senere eller som forventet, når der tages højde for børnenes socioøkonomiske indikatorer. Kortet viser den gennemsnitlige kommunale afvigelse fra det estimerede anbringelsestidspunkt i dage, jf. bilag 2. En rød farve betyder i denne sammenhæng, at en kommune i gennemsnit anbringer senere, end hvad man kunne forvente, når der tages socioøkonomiske indikatorer og alderssammensætningen på tværs af kommuner. Omvendt betyder en mere blå farve, at en kommune anbringer tidligere end forventet.

Kilde: Egne beregninger baseret på Danmarks Statistiks registre.

Der er fortsat store kommunale forskelle

Der er stadig betydelige forskelle på hvornår kommuner anbringer børn første gang, selv når man tager højde for socioøkonomiske forhold i børns familier og for alderssammensætning af børn på tværs af landets kommuner, jf. figur 8.

Stadig stor forskel på de 10 kommuner, der anbringer senest/tidligt

De ti kommuner, der anbringer børn tidligst, anbringer i gennemsnit deres børn 509 dage tidligere i forhold til, hvornår børnene var blevet anbragt i en gennemsnitlig kommune. De ti kommuner, der anbringer børn senest, anbringer i gennemsnit deres børn 477 dage senere i forhold til, hvornår børnene var blevet anbragt i en gennemsnitlig kommune.

Forskellen er på 2,7 år, selv når der er kontrolleret for socioøkonomi

Forskellen på hvornår børn bliver anbragt, er altså 2,7 år mellem top-10 og bund-10 kommuner, selv efter at der er taget højde for en lang række socioøkonomiske indikatorer i børns opvækst og børnenes alderssammensætning i kommunerne. Langt flere kommuner i Jylland ser ud til at anbringe tidligt ift. kommunerne på Sjælland.

Kommunerne skal have en god grund til at følge forskellig praksis

Samlet set indikerer forskellene mellem kommuner, at der kan være forskel mellem kommuner i praksis på anbringelsesområdet. Men kommuner skal have meget gode grunde til at følge forskellig praksis på anbringelsesområdet. Ellers vil det medføre, at to ens børn anbringes på to forskellige tidspunkter, alt efter hvilken kommune de vokser op i. Derudover er en anbringelse et meget alvorligt indgreb i et barns og dets forældres liv.

Lovgivningen giver med vilje mulighed for kommunale skøn

Serviceloven efterlader med vilje et vist rum for kommunale skøn ift., hvilke støttende indsatser kommunerne skal anvende for at hjælpe et barn i en udsat position – herunder om barnet skal anbringes. Det er gjort for at sikre, at den sociale indsats bedst muligt kan tage udgangspunkt i det enkelte barns livssituation. Det er en god intention, men det kan også afstedkomme, at kommunerne anvender forskellige skøn, og dermed forskellig kommunal praksis, når de anbringer børn.

Stor mulighed for skøn kræver, at man er opmærksom på forskellig praksis

Hvis en stor del af forskellene i anbringelsestidspunkt er drevet af forskelle i kommunal praksis, er der mulighed for, at kommunerne kan lære af hinanden. Det kan fx bidrage til at opfylde det politiske ønske om at anbringe børn tidligere og sikre en mere ensartet behandling af anbragte børn på tværs af kommuner.

Forskelle er så store, at de bør undersøges nærmere

Man kan ikke på baggrund af analysen konkludere, at forskellene i anbringelsestidspunkter på tværs af kommuner skyldes forskelle i kommunal praksis uden faglige begrundelser. Det skyldes, at det ikke er muligt at inkludere alle betydende forhold for de pågældende børn i den statistiske model. Men forskellene på tværs af kommuner er så store, at en nærmere undersøgelse af forskelle i kommunernes tilgange såvel som en etablering af "best practice" på området forekommer berettiget.

2. Anbragte børn i Danmark, 2011-2023

Politisk fokus på at hjælpe børn i udsatte positioner

Flere børn i udsatte positioner skal have hjælp, og det skal ske tidligere end før. Det har været en klar politisk ambition igennem mange år. Det fremgår af politiske tiltag som "Barnets Reform" fra 2011 og "Børnene Først" fra 2021, ligesom Mette Frederiksens nytårstale d. 1. januar 2020 understregede de samme ambitioner.

Tværpolitisk mål

I aftalen "Børnene Først", som alle Folketingets partier står bag, fremgår det bl.a.:

Citat fra aftalen Børnene Først

*"Flere børn og unge skal have den rette hjælp og for de mest udsatte et nyt hjem, og de skal have den tidligere end i dag."*²

Vi undersøger, hvor gamle børn er, når de bliver anbragt ...

Denne analyse fokuserer på, om børn bliver anbragt tidligere i dag end førhen. Det skyldes, at anbragte børn typisk står i en meget udsat position, og at de politiske målsætninger ofte har handlet om at hjælpe børnene tidligere.

... og i hvilken grad, at det varierer på tværs af kommuner

Analysen opgør også kommunale forskelle på, hvornår børn bliver anbragt. Det kommunale fokus skyldes i høj grad, at det er kommunale aktører, der bestemmer, om – og hvornår – et barn skal anbringes.

Vi forsøger at synliggøre potentielle forskelle i den kommunale praksis

Analysen belyser derudover i hvilken grad kommunale forskelle i tidspunktet for børns første anbringelse, kan forklares af forskelle i børnesammensætningen på tværs af kommuner. Disse resultater kan synliggøre, om kommunerne følger en forskellig praksis på anbringelsesområdet.

Kommunerne skal have en god grund til at følge forskellig praksis

Kommunerne skal nemlig have vægtige grunde til at følge forskellig praksis på anbringelsesområdet. En anbringelse er et meget alvorligt indgreb i et barns og dets forældres liv. Derudover vil forskelle i kommunal praksis medføre, at to ens børn vil blive anbragt på to forskellige tidspunkter, alt efter hvilken kommune de vokser op i.

Lovgivningen giver med vilje mulighed for kommunale skøn

Serviceoven³ efterlader med vilje et vist rum for kommunale skøn ift., hvilke støttende indsatser kommunerne skal anvende for at hjælpe et barn i en udsat position – herunder om barnet skal anbringes. Det er blevet gjort for at sikre, at den sociale indsats bedst muligt kan tage udgangspunkt i det enkelte barns livssituation. Det er en god intention, men det kan også afstedkomme, at kommunerne anvender forskellige skøn, og dermed en forskellig kommunal praksis, når de anbringer børn.

Antallet af anbragte børn er faldet, men andelen af anbragte børn er konstant

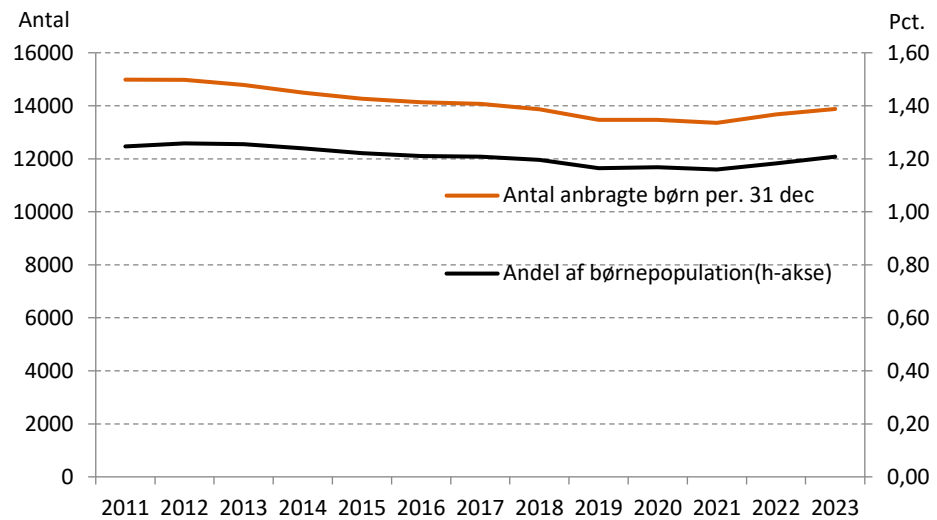
I Danmark er antallet af anbragte børn ml. 0-17 år faldet fra 15.000 børn i 2011 til 13.900 børn i 2023. Det svarer til et fald på 7 pct. I samme periode har andelen af anbragte børn dog været forholdsvis konstant på omkring 1,2 pct., jf. figur 3.⁴ Det skyldes, at det samlede børnetal er faldet ca. 4,5 pct. henover perioden, hvilket påvirker andelen positivt.

² Se: https://admin.sbst.dk/media/10797/Haandbog_Barnets_Reform_enkelts.pdf

³ Jf. serviceovens § 52.

⁴ Vi opgør udviklingen inden for anbringelsesområdet i perioden 2011-2023, da Danmarks Statistik angiver, at data er sammenligneligt på tværs af år inden for denne periode. Se: <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/statistikdokumentation/anbringelser-af-boern-og-unge>

Figur 3 Antal anbragte per. 31 december

Anm.: Figuren viser antallet af anbragte børn per. 31 december et givent år samt relativt til hele børnepopulationen.

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra statistikbanken tabel ANBAAR12 og FOLK1A.

... men fra 2021-2023 er antallet af anbragte børn steget

Udviklingen i antallet af anbragte børn dækker over et stort set kontinuerligt fald fra 2011 til 2021, hvorefter antallet af anbragte børn er steget med ca. 500 børn fra 2021 til 2023. Andelen af anbragte børn følger samme udvikling. Noget af stigningen fra 2021 til 2023 kan potentielt tilskrives et efterslæb fra Coronakrisen, men der har også fra politisk side har været fokus på at anbringe flere børn end tidligere i denne periode.⁵

Børn anbringes ikke tidligere – tendens går i modsat retning

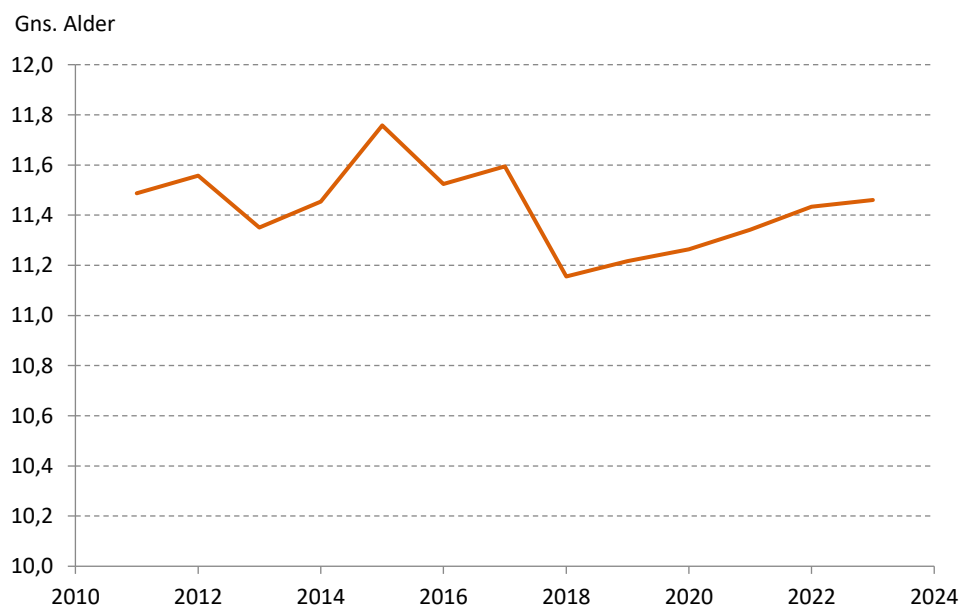
Fra politisk side har der også været fokus på, at børn der anbringes, skal anbringes tidligere end i dag. Alligevel bliver børn der ender med at blive anbragt ikke anbragt tidligere i dag end i 2011. De seneste fem år er børn endda blevet anbragt senere og senere. Udviklingen går dog imod de politiske ambitioner, som er beskrevet i starten af dette afsnit.

Gns. alder ved første anbringelse: 11,5 år i 2011 og i 2023

Børn var i gennemsnit 11,5 år, når de blev anbragt for første gang i 2011. Det samme gjorde sig gældende i 2023. Set over hele perioden har børn i gennemsnit været 11,4 år, når de blev anbragt første gang.

⁵ Den konstante andel af anbragte børn, gemmer ikke umiddelbart på en udvikling, hvor færre børn anbringes for første gang, mens børn, der tidligere er blevet anbragt blot er anbragt i længere tid. Antallet og andelen af børn, der bliver anbragt for første gang i et givent år ml. 2011 og 2023, er nemlig ret stabilt. Dette fremgår af bilag 1.

Figur 4 Gennemsnitlig alder ved første anbringelse

Anm.: Figuren viser den gennemsnitlige alder for førstegangsanbragte børn på landsplan i et givent år.

Kilde: Egne beregninger baseret på Danmarks Statistiks registre.

De seneste 5 år er gns. alderen steget...

De seneste fem år er alderen for børns første anbringelse steget støt. Børn bliver i dag anbragt næsten fire måneder senere i gennemsnit end i 2018.

... hvilket går imod de politiske intentioner

At gennemsnitsalderen stiger er ikke nødvendigvis et tegn på en uønsket udvikling. Kan et barn fx blive længere tid i eget hjem, hvis forældrene i øget grad får hjælp fra kommunen, kan en senere anbringelse være en succes.

Kraftigt fald i 2018 kan skyldes databrud

Gennemsnitsalderen ved første anbringelse falder en del fra 2017 til 2018. Vi har derfor konsulteret både Socialministeriet og Danmarks Statistik for at afklare, om det skyldes et databrud. Danmarks Statistik angiver, at data er sammenligneligt fra 2011 og frem,⁶ og Socialministeriet anvender de samme tal for alderen ved første anbringelse i Socialpolitisk Redegørelse 2024.⁷

Danmarks Statistik noterer, at der er kommet ny databekendtgørelse

Danmarks Statistik noterer dog, at dataindsamlingen er bestemt af en databekendtgørelse fra 1. januar 2018, som potentielt kan have haft indvirkning på dataindsamlingen. Danmarks Statistik har dog ikke haft mulighed for at undersøge dette nærmere. Er der tale om et databrud, noterer vi, at det med stor sandsynlighed vil trække resultaterne i retning af en lavere gennemsnitsalder ved første anbringelse. I boks 1 fremgår de definitioner, der ligger til grund for analysen.

⁶ Se: <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/statistikdokumentation/anbringelser-af-boern-og-unge>

⁷ Se: https://www.sm.dk/Media/638701101459646127/Socialpolitisk%20Redeg%C3%B8relse%202024_SOU.pdf

Boks 1 Anbragte børn, definitioner og data**Definitioner**

I denne analyse fremgår antallet af anbragte børn over tid og på tværs af kommuner samt den gennemsnitlige alder ved børns første anbringelse. Analysen anvender definitioner fra Danmarks Statistik og Social- og Boligministeriet til disse opgørelser. Definitionerne fremgår nedenfor.

Antal anbragte børn

Antallet af anbragte børn over tid er opgjort som antallet af børn, der var i et aktivt anbringelsesforløb d. 31. december i det pågældende år.

Antal anbragte børn på tværs af kommuner

Ovenstående definition anvendes, men hvor hvert enkelt anbragt barn er tilknyttet den handlekommune, der igangsatte anbringelsesforløbet. Opgørelsen viser altså hvilke kommuner, der igangsætter en anbringelse af et givent barn, og dermed ikke i hvilke kommuner anbragte børn bor – eller ender med at bo – i.

Alder ved første anbringelse

Alder ved første anbringelse opgør barnets alder første gang, at barnet bliver anbragt.

Når alderen ved børns første anbringelse opgøres i gennemsnit på tværs af kommunerne, følger barnet handlekommunen, jf. ovenfor.

Data

Data fra Danmarks Statistisk anbringelsesregister (BUAF) og Befolkningsregister (BEF) ligger til grund for at opgøre antallet af anbragte børn og børns alder ved første anbringelse.

Opgørelsen af antallet af anbragte børn og alderen ved børns første anbringelse, jf. ovenstående definitioner, er valideret op mod officielle kilder som fx Social- og Boligministeriets årlige udgivelse Socialpolitisk Redegørelse.

Data for perioden 2018-2023 ligger bag opgørelsen af den gennemsnitlige alder ved første anbringelse på tværs af kommuner. Det er for at sikre et tilstrækkeligt antal observationer på næsten alle kommuner til at overholde diskretionskravene fra Danmarks Statistik.

9 ud af 95 kommuner har under 50 førstegangsanbragte børn ml. 2018-2023, hvorfor resultater på enkelte kommuner kan være behæftet med en vis usikkerhed.

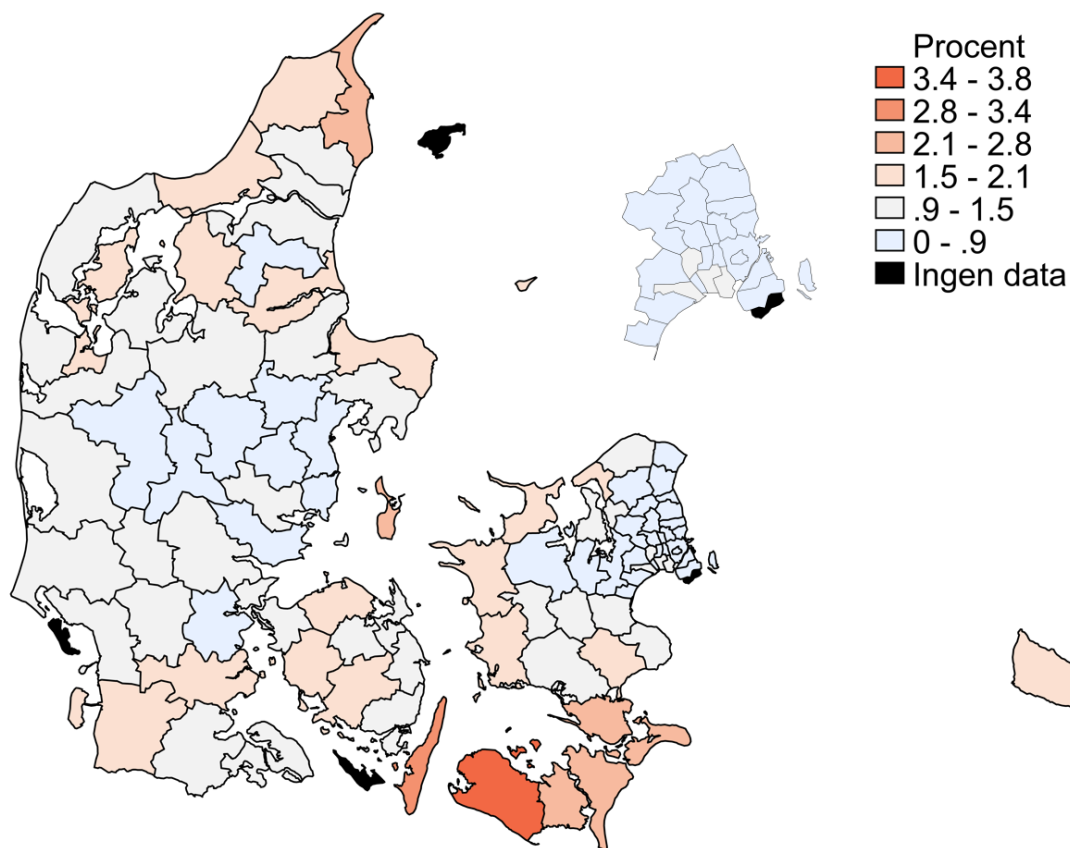
3. Kommunale forskelle i anbringelser**Kommunale forskelle i fokus**

Dette afsnit belyser kommunale forskelle i antallet af anbragte børn og børnenes alder ved første anbringelse. Antallet af anbragte børn i hver kommune i dette afsnit, følger anbringelserne handlekommunen, jf. boks 1.

Store kommunale forskelle i brugen af anbringelser

Der er stor forskel på andelen af anbragte børn fra hver kommune, jf. figur 5. I langt de fleste kommuner i Hovedstadsområdet, Nordsjælland og Midtjylland er mindre end en pct. af børnene anbragt, mens der er flere kommuner på Vestsjælland, Fyn og i Nordjylland, hvor mindst 1,5 pct. af børnene i kommunerne er anbragt. I kommunerne på Sydsjælland og i Langeland Kommune gælder det for mindst to pct. af børnene.

Figur 5 Andel anbragte børn på tværs af kommuner per 31. december 2023

Anm.: Antallet af anbragte børn er opgjort per. 31 december 2023. Andelen af anbragte børn er opgjort som: Antallet af børn ml. 0-17 år i et aktivt anbringelsesforløb d. 31. december 2023, som kommunen har været handlekommune på, divideret med antallet af børn ml. 0-17 år i kommunen d. 31. december 2023. Det betyder at Danmarkskortet IKKE viser hvor de anbragte børn bor i dag, men hvor de anbragte børn kommer fra, jf. boks 1.

Kilde: Egne beregninger baseret på Danmarks Statistiks registre.

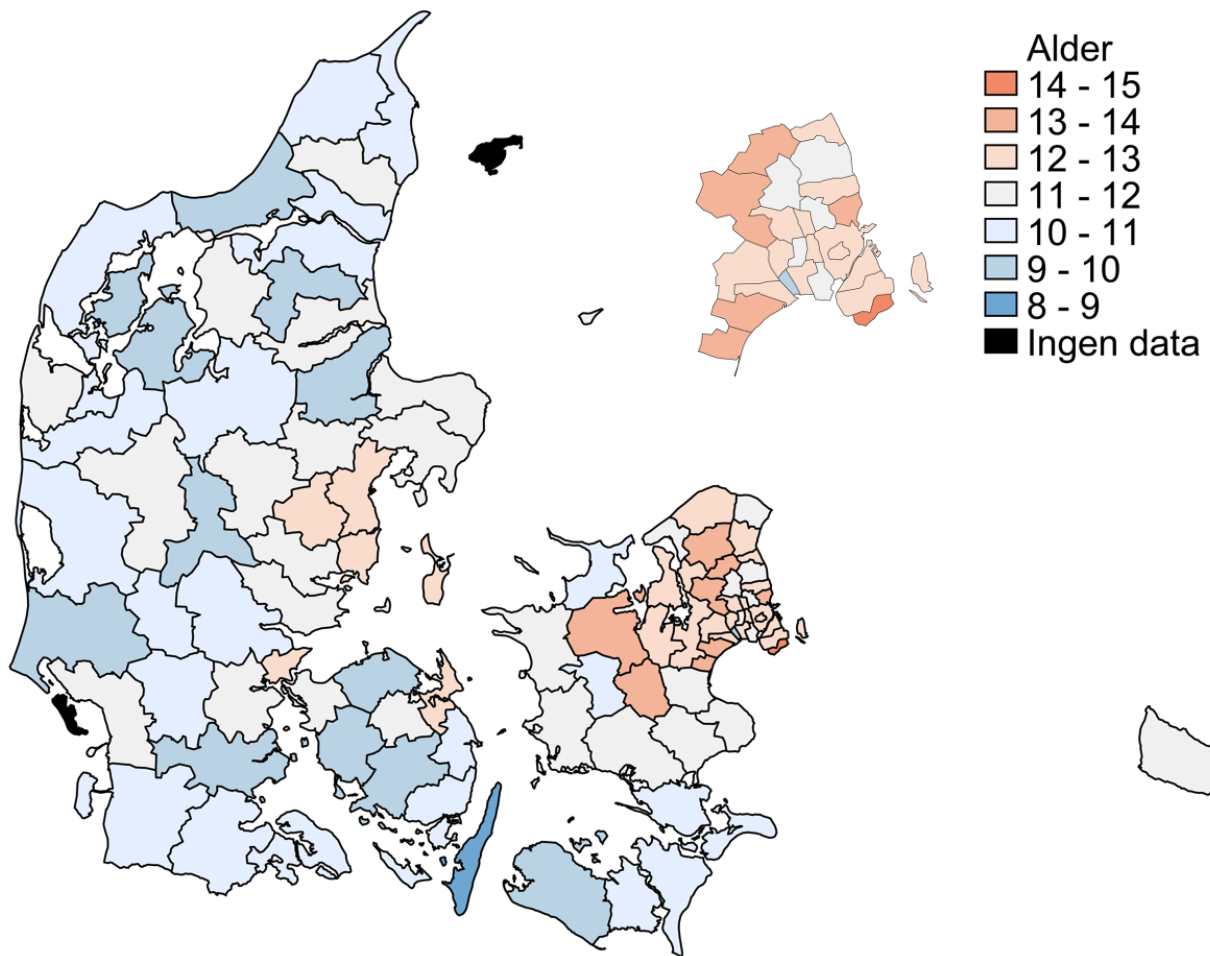
**Store kommunale
forskelle på hvornår
børn anbringes
første gang ...**

Forskellen mellem kommuner er også stor, når det kommer til den gennemsnitlige alder ved børns første anbringelse, jf. figur 6. Specielt i den nordøstlige del af Sjælland, herunder særligt i Hovedstadsområdet og Nordsjælland, bliver børnene anbragt senere end i mange andre kommuner i landet. Det samme gælder i kommunerne omkring Aarhus, mens kommuner uden for storbyerne typisk anbringer børn tidligere.

**... spændet går fra
8,5 år til 14,5 år**

De fleste kommuner anbringer i gennemsnit børn første gang, når de er mellem 10 år og 13 år, men det kommunale spænd går helt fra 8,5 år i gennemsnit til 14,5 år.

Figur 6 Gennemsnitlig alder for førstegangsanbragte fordelt på kommuner (2018 til 2023)

Anm.: Den gennemsnitlige alder ved første anbringelse er beregnet ved at poole alle førstegangsanbragte i perioden 2018-2023 for hver kommune og tage et simpelt gennemsnit over deres alder. Afgrænsningen af førstegangsanbragte følger Social Politisk Redegørelse 2024.

Kilde: Egne beregninger baseret på Danmarks Statistiks registre.

**4 års forskel ml. top
10 og bund 10
kommuner**

I de ti kommuner med den laveste gennemsnitsalder, anbringes børn først gang, når de er 9,4 år i gennemsnit, mens børnene er 13,3 år i gennemsnit i de ti kommuner, der anbringer børnene senest. Det er en stor forskel på ca. fire år.

**Kommunerne kan
ikke være helt ens**

4. Sammenhæng ml. socioøkonomi og kommunale forskelle

Man må forvente en vis forskel på, hvornår kommunerne anbringer børn for første gang. Det er der flere grunde til. For det første kan en vis kommunal variation ikke undgås, selv hvis to kommuner havde de helt samme børn og forsøgte at anvende samme kommunale praksis. Fx har kommunerne forskellige sagsbehandlere, hvilket uvægerligt vil medføre forskelle i, hvornår børn bliver anbragt første gang.

**Alderen på børn kan
have betydning. ...**

For det andet kan alderssammensætningen i kommunerne variere. Bor der en relativ stor andel unge børn i en kommune, vil denne kommune naturligt også anbringe børn tidligere.

... Det samme gælder de socio-økonomiske forhold i børns opvækst

For det tredje har nogle kommuner flere udsatte borgere end andre, hvilket også kan påvirke, hvornår kommuner anbringer børn for første gang. Er udsathedens blandt borgerne i en kommune i gennemsnit højere end i andre kommuner, kan disse børn potentielt blive anbragt tidligere, da de i gennemsnit vil have en mere udsat barndom end børn i andre kommuner. Omvendt kan kommuner med mange udsatte borgere have færre økonomiske ressourcer til sociale indsatser, hvilket kan forsinke hvornår kommunerne anbringer børn.⁸

Forskelle i kommunale tilbud kan bidrage til geografiske forskelle

For det fjerde kan der være kommunale forskelle i, hvilken hjælp og støtte børnene og forældrene får fra det offentlige via fx PPR (Pædagogisk Psykologisk Rådgivning) eller sundhedsplejen,⁹ eller hvor udbygget et SSP-system (Skole, Socialforvaltning og Polit), der er i kommunen. Har man fx et udvidet SSP-system omkring storbyerne, da flere skoler kan samarbejde og afholde udgifterne hertil, kan det medføre, at børn bliver anbragt senere i storbykommunerne end i landkommunerne.

Forskellig kommunal praksis kan have betydning

For det femte kan forskellene i, hvornår kommunerne anbringer børn for første gang, være drevet af forskelle i den kommunale praksis. Nogle kommuner vælger potentielt i højere grad at anvende støttende indsatser,¹⁰ fx at give børnefamilier en støtteperson, fremfor at anbringe børnene; mens andre kommuner vælger at anbringe børn tidligere.

Det er afgørende at kommunerne følger den bedste praksis

Det er interessant, hvis forskellene ml. kommunerne i høj grad er drevet af forskelle i kommunernes praksis. Det er nemlig afgørende for børn, at kommunerne følger den bedste praksis, når det kommer til så afgørende et indgreb som en anbringelse. Og argumenterne for at følge en forskellig praksis mellem kommuner, skal derfor være meget solide.

Det er svært at adskille de mange forklaringer

Det er svært at adskille de mange forskellige forklaringer på, hvorfor gennemsnitsalderen ved første anbringelse varierer på tværs af kommuner. Nedenfor undersøger vi først sammenhængen ml. de socioøkonomiske forhold i en kommune, og hvornår kommunen i gennemsnit anbringer børn for første gang. Det skyldes en formodning om, at de socioøkonomiske forhold i kommunerne er af stor betydning for, hvornår kommuner anbringer børn.

Svage kommuner anbringer tidligere

Der er en negativ sammenhæng mellem den gennemsnitlige alder ved børns første anbringelse og den socioøkonomiske sammensætning af borgerne på tværs af kommuner, jf. figur 7. Det vil sige, at kommuner, der i gennemsnit har mindre ressourcer stærke borgere, end andre kommuner, anbringer børn relativt tidligt.

Indeks fra Inderigsministeriet

Den socioøkonomiske sammensætning i kommunerne måles vha. Inderigs- og Sundhedsministeriets socioøkonomiske indeks, der afhænger af en lang række sociale indikatorer, som antal børn i familier med lav uddannelse, antal personer med lav indkomst mm.¹¹ En socioøkonomisk lav score betyder, at en kommune har en stærk socioøkonomisk sammensætning og vice versa.

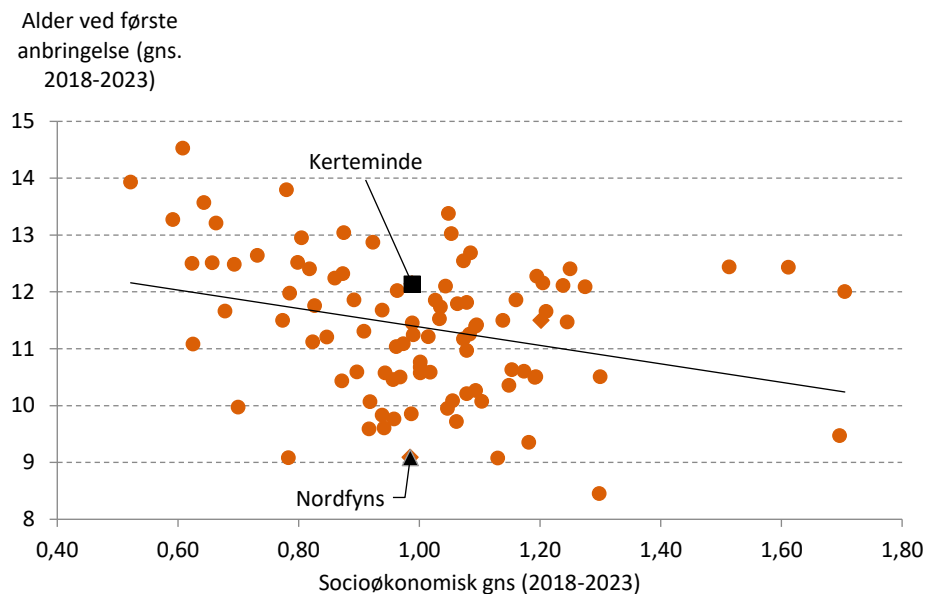
⁸ Der er fx påvist en sammenhæng mellem kommunale budgetkrav og de indsatser, der sættes i gang til børn og unge i udsatte positioner (Cavalca m.fl., 2022). De kommuner, der har brugt mere end 60 pct. af deres budget halvvejs gennem kalenderåret, reducerer antallet af anbragte børn med 1,2 pct. Det tyder dermed på, at beslutningen om anbringelser ikke alene foretages på baggrund af en vurdering af, hvad der er bedst for barnet, men at budgetmæssige hensyn også spiller ind.

⁹ Se Socialpolitisk Redegørelse (2024).

¹⁰ En støttende indsats er tidligere kendt under begrebsnavnet "foranstaltning" men blev med "barnets lov" i 2024 ændret til "støttende indsatser". Se Socialpolitisk Redegørelse (2024).

¹¹ For uddybning, se <https://www.ism.dk/media/27356/kommunal-udligning-og-generelle-tilskud-2008.pdf>. Vi får lignende resultater, hvis vi anvender en "socioøkonomisk score" for kommunerne, der alene tager udgangspunkt i den socioøkonomiske situation i børns opvækst. For uddybning af dette alternative mål, se: <https://kraka.dk/15-600-udsatte-boern-gaar-under-radaren-naar-vi-diskuterer-fattigdom/>

Figur 7 Sammenhæng ml. gennemsnitlig alder ved første anbringelse og socioøkonomi på tværs af kommuner

Anm.: Den gennemsnitlige alder ved første anbringelse er beregnet ved at poole alle førstegangsanbragte i perioden 2018-2023 for hver kommune og tage et simpelt gennemsnit over deres alder. Afgrænsningen af førstegangsanbragte følger Socialpolitisk Redegørelse 2024, jf. boks 1. Den negative korrelation er statistisk signifikant på et 5 pct. signifikansniveau.

Kilde: Egne beregninger baseret på Danmarks Statistiks registre samt de kommunale nøgletal fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Ens socioøkonomi, men stor forskel ...

figur 7 viser også, at der kan være en betydelig forskel mellem kommuner, hvor børnene i gennemsnit vokser op under sammenlignelige socioøkonomiske vilkår.

... på alderen ved første anbringelse på tværs af kommuner

Nordfyns Kommune og Kerteminde Kommune har fx stort set samme socioøkonomiske score, men børnene i Nordfyns Kommune bliver i gennemsnit anbragt første gang, når de er 9 år gamle, mens børnene i Kerteminde Kommune i gennemsnit bliver anbragt for første gang, når de er 12 år gamle. Figuren viser, at der er mange kommuner med samme socioøkonomiske score, der anbringer børn på vidt forskellige tidspunkter.

Noget af forskellen kan forklares ved det anvendte mål

Det tyder på, at der er ret store forskelle i kommuners anbringelsespraksis, der ikke ser ud til at være drevet af den socioøkonomiske sammensætning. Noget af forskellen mellem kommuner kan dog skyldes det anvendte mål for socioøkonomi.

Mål for socioøkonomi er potentielt ikke optimalt

Målet er nemlig én samlet socioøkonomisk score for hver kommune. En kommune, der er karakteriseret ved at have mange familier med stærke socioøkonomiske forhold og få familier med svage socioøkonomiske forhold, kan derfor have samme gennemsnitlige socioøkonomiske score, som en kommune, hvor alle familier hverken har en stærk eller svag socioøkonomi.

Det kan skjule en skæv underliggende fordeling af udsatte børn

Den førstnævnte kommune i gennemsnit vil dog typisk anbringe flere børn, og formentlig også anbringe dem tidligere, end den sidstnævnte kommune. For jo flere børn, der er meget socialt udsatte, jo flere børn vil en kommune normalt anbringe, og jo mere socialt udsatte de er, jo tidligere tyder det på, at kommunen vil anbringe børnene.

”Ens” kommuner kan med rette være forskellige

To kommuner med samme socioøkonomiske score behøver derfor ikke nødvendigvis at anbringe børn på samme tidspunkt, selv hvis deres praksis er ens.

Resultater justeret for socioøkonomi på individniveau ...

... og for alderssam- mensætningen i kommunerne

Socioøkonomi blandt børnene i kommunerne

Det er muligt at tage højde for forskelle i den socioøkonomiske sammensætning på et mere detaljeret niveau ved at anvende en regressionsmodel,¹² der kontrollerer for en række socioøkonomiske indikatorer i børns opvækst. Det kan være, om barnets forældre er registreret med en psykiatrisk diagnose eller har modtaget en ubetinget dom mm.

I modellen kontrolleres også samtidigt for alderssammensætningen af børn i hver kommune. Ved at kontrollere for alderssammensætningen i kommunen sikres det, at potentielle kommunale forskelle ikke er drevet af, at der i nogle kommuner bor flere fx unge børn end i andre kommuner.

Analysen udføres i følgende trin:

- 1) Først beregnes sammenhængen ml. en lang række socioøkonomiske indikatorer i anbragte børns barndom, og på hvor mange dage, der går fra, at de bliver født, til at de bliver anbragt. *Denne sammenhæng beregnes på tværs af alle landets kommuner.*

De sociale indikatorer dækker fx over, forældrenes uddannelsesniveau, indkomst, psykiatriske lidelser, ubetingede domme mv. Mens et kommunalt nøgletal fx er andelen af børn i givne aldersintervaller (fx 0-2 år). Indikatorerne uddybes i bilag 4.

- 2) Disse sammenhænge anvendes til at beregne et estimeret anbringelsestidspunkt, hvis alle børn på tværs af landet blev anbragt på det tidspunkt, som de ville være blevet i en gennemsnitlig kommune, givet de socioøkonomiske faktorer, der gør sig gældende i børnenes opvækst.
- 3) Forskellen på anbragtes børns reelle anbringelsestidspunkt og på det estimerede anbringelsestidspunkt bliver opgjort til sidst. Forskellen bliver opgjort i antal dage.

Denne forskel fordeles ud på landets kommuner alt efter, hvilke kommuner, der har været handlekommuner på barnets første anbringelse.

Dermed kan vi vurdere, hvilke kommuner der anbringer tidligt eller sent i forhold til hinanden. Modellen uddybes i bilag 2.

Populationen af anbragte børn ml. 2018-2022

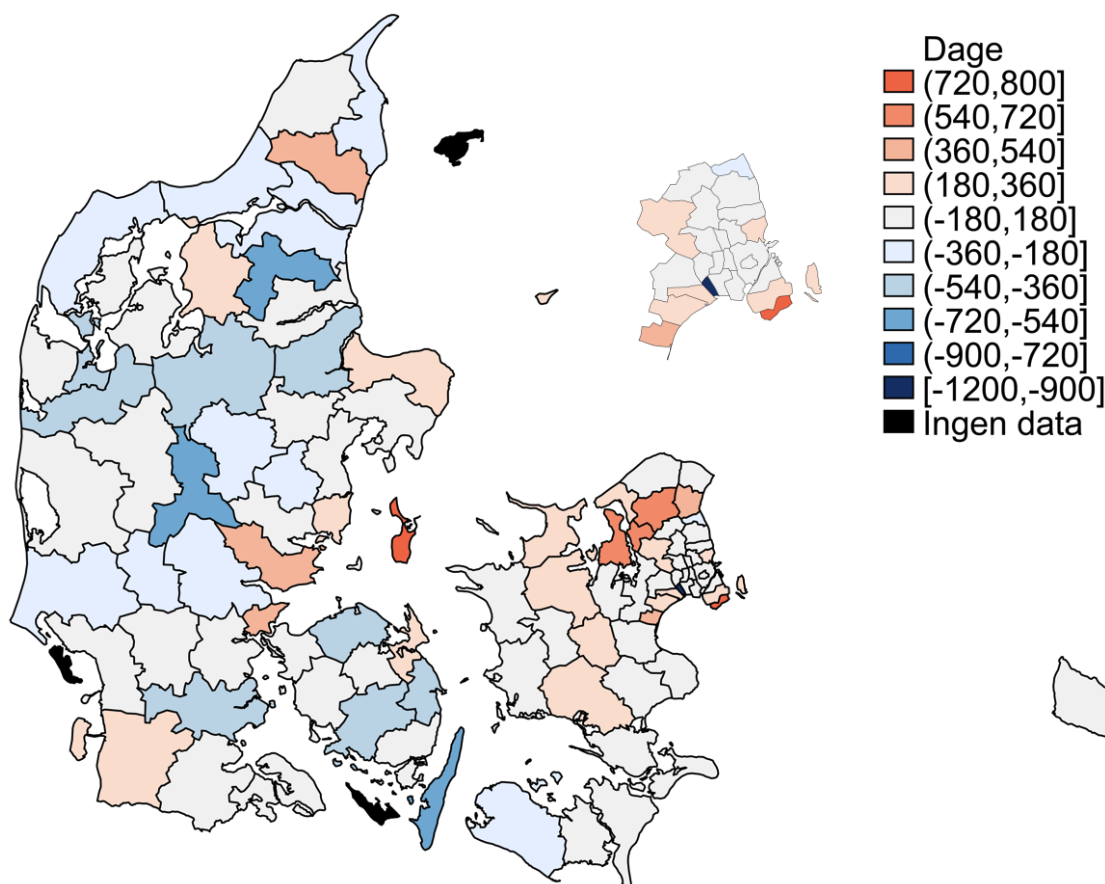
Den ovenstående model estimeres pba. alle børn, der blev anbragt for første gang i perioden 2018-2022, og hvor barnets mor og far samt deres respektive højeste uddannelse. Populationen består hermed af ca. 8.600 børn.

Fortsat store kom- munale forskelle på, hvornår børn anbringes

Resultaterne fra modellen viser, at der stadig er betydelige forskelle på, hvornår kommuner anbringer børn for første gang, selv når der kontrolleres for mange socioøkonomiske indikatorer i børns familier og for alderssammensætning af børn på tværs af landets kommuner, jf. figur 8.

¹² Når vi senere bruger udtrykket "model", henviser vi til denne regressionsmodel.

Figur 8 Antal dage en kommune anbringer børn tidligere eller senere ift. en gennemsnitlig kommune, 2018-2022

Anm.: Danmarkskortet viser om kommunerne i gennemsnit anbringer tidligere, senere eller som forventet, når der tages højde for børnenes socioøkonomiske indikatorer. Kortet viser den gennemsnitlige kommunale afvigelse fra det estimerede anbringelsestidspunkt i dage, jf. bilag 2. En rød farve betyder i denne sammenhæng, at en kommune i gennemsnit anbringer senere, end hvad man kunne forvente, når der tages socioøkonomiske indikatorer og alderssammensætningen på tværs af kommuner. Omvendt betyder en mere blå farve, at en kommune anbringer tidligere end forventet.

Kilde: Egne beregninger baseret på Danmarks Statistiks registre.

Stadig stor forskel på de 10 kommuner, der anbringer senest/tidligt

De ti kommuner, der anbringer deres børn tidligst, anbringer i gennemsnit deres børn 510 dage tidligere i forhold til, hvornår børn med tilsvarende socioøkonomiske forhold blev anbragt i en gennemsnitlig kommune.

De ti kommuner, der anbringer deres børn senest, anbringer i gennemsnit deres børn 480 dage senere i forhold til, hvornår børn med tilsvarende socioøkonomiske forhold var blevet anbragt i en gennemsnitlig kommune.

Forskellen er på 2,7 år, selv når der er kontrolleret for socioøkonomi

Forskellen på, hvornår børn bliver anbragt, er altså 2,7 år mellem top-10 og bund-10 kommuner, selv efter at der er kontrolleret for en lang række socioøkonomiske indikatorer i børns opvækst. Det tyder kraftigt på, at der er en pæn forskel i kommunernes praksis på anbringelsesområdet.

Forskel ml. Jylland og Sjælland

Det fremgår også, at langt flere kommuner i Jylland ser ud til at anbringe tidligt ift. kommunerne på Sjælland. Det er en indikation på, at der er en vis geografisk betinget forskel i den kommunale praksis på anbringelsesområdet.

Alder ved anbringelse vs tidlig/sen anbringelse

Ved at sammenligne resultaterne i figur 8 og figur 6, kan vi vurdere om de kommuner, der har en lav gennemsnitlig alder ved første anbringelse, også er de samme kommuner, der ser ud til at anbringe tidligt, når der er kontrolleret for socioøkonomiske forhold – og vice versa.

Anbringer kommuner fx tidligt, givet børnenes socioøkonomiske forhold?

Dermed kan man få et indtryk af, om en kommune med en lav gennemsnitlig alder ved første anbringelse anbringer børn tidligt i forhold til, hvad man ville gøre i en gennemsnitlig kommune, eller om det tidlige anbringelsestidspunkt passer godt med, hvornår en kommunes børn var blevet anbragt i en gennemsnitlig kommune, givet de socioøkonomiske forudsætninger i de anbragte børns opvækst.

Tidlig anbringelse angiver ofte tidlig anbringelse

Mange kommuner, der anbringer børn tidligt ift. andre kommuner, ser også ud til at anbringe børn relativt tidligt ift. andre kommuner, når der er kontrolleret for de socioøkonomiske forhold.

Sen anbringelse har tæt sammenhæng med socioøkonomiske forhold

Sammenhængen er mindre tydelig ud for de kommuner, der anbringer børnene sent. En del kommuner i Hovedstadsområdet anbringer børn sent i forhold til andre kommuner, men efter at have kontrolleret for socioøkonomiske forhold, ligner det ikke, at de anbringer børnene senere, end en gennemsnitlig kommune ville have gjort. Til gengæld ser et par kommuner på Midtjylland og en række kommuner i Jylland, der hverken så ud til at anbringe børn hverken tidligt eller sent i opgørelsen uden kontrol for socioøkonomiske forhold, ud til at anbringe børn sent, efter kontrol for disse forhold.

Nogle kommuner anbringer tidligt, men stadig sent

Ved at sammenholde figur 6 og figur 8, fremgår det også, at to kommuner, der umiddelbart anbringer børn tidligt i forhold til andre kommuner, ser ud til at anbringe børn sent givet de socioøkonomiske forhold blandt de anbragte børn i disse kommuner.

Eksempel 1: Odsherred Kommune

Odsherred kommune anbringer fx børn første gang, når de er 10,5 år i gennemsnit, hvilket er et otte måneder under landsgennemsnittet. Kommunen anbringer dog sine børn ca. otte måneder senere, end hvad de typisk var blevet i en gennemsnitlig kommune givet børnenes socioøkonomiske indikatorer.

Eksempel 2: Tønder Kommune

I Tønder Kommune er der samme tendens. Her bliver børn anbragt for første gang, når de er 10 år og 8 måneder i gennemsnit. Kommunen anbringer dog sine børn 9 måneder senere, end hvad de typisk var blevet i en gennemsnitlig kommune givet børnenes socioøkonomiske indikatorer.

Tyder samlet set på en vis forskel i kommuners praksis

Samlet set tyder vores resultater på, at der er en betydelig forskel på, hvornår kommuner anbringer børn første gang, selv der er kontrolleret for socioøkonomiske indikatorer i kommunerne samt alderssammensætning på børnene i kommunerne. Det tyder dermed på, at der er forskel i den kommunale praksis på området.

Kommuner kan potentielt lære af hinandens praksis

Har politikere et mål om, at børn generelt skal anbringes tidligere, kan der også være grobund for læring mellem kommuner, sådan at nogle af de kommuner, der i dag ser ud til at anbringe sent, givet børns socioøkonomiske forhold, kan blive inspireret af andre kommuners praksis.

Ikke muligt at kontrollere for alle børns karakteristika...

Når der kontrolleres for socioøkonomiske indikatorer i børns opvækst i denne analyse, har vi mange sociale indikatorer med, men ikke alle. Vi har fx ikke haft data til rådighed for misbrug blandt forældrene. Derudover har vi heller ikke mulighed for at kontrollere for omfanget og kvaliteten af SSP- og PPR-indsatser i kommunerne.

... hvilket øger risikoen for udeladt variabel bias

Derfor kan noget af forskellen mellem kommuner skyldes sådanne udeladte variable. Dele af forskellen mellem kommuner vil også skyldes udeladte variable, som vi aldrig vil kunne kontrollere tilstrækkeligt for. Det kunne fx være, i hvilken grad barnets forældre udviser omsorg for barnet.

Vi anvender alene baggrundsvARIABLE på forældrene

Vi har heller ikke inddraget sociale indikatorer, der er registreret på børnene. Har nogle, typisk ældre, børn et misbrug, udadreagerende adfærd eller andet, kan det bidrage til at forklare en anbringelse.

Forskelle er så store, at det bør undersøges nærmere

Man kan derfor ikke på baggrund af analysen konkludere, at forskellene i anbringelsestidspunkter på tværs af kommuner skyldes forskelle i kommunal praksis uden faglige begrundelse. Men forskellene på tværs af kommuner er så store, så en nærmere undersøgelse af forskelle i kommunernes tilgange forekommer berettiget. Analysen kan heller ikke anvendes til at konkludere på, om niveauet for, hvornår kommuner anbringer børn, er det optimale.

En mere fleksibel model ændrer ikke nævneværdigt på resultaterne

Vi har også forsøgt at estimere en mere fleksibel model vha. en såkaldt Cox-regression. Denne model tager i øget grad højde for samspilseffekterne mellem de sociale indikatorer, for at se om disse er afgørende. Effekten af et barns forældre har både en psykiatrisk diagnose og en ubetinget dom, kan i kombination have en større betydning for om et barn bliver anbragt, end effekten af de to indikatorer hver for sig. Når vi estimerer denne model, ser vi ikke nogen markante ændringer i, hvilke kommuner der anbringer børn tidligt eller sent i forhold til hinanden. Modellen uddybes i bilag 3.

5. Litteratur

Social- og Boligministeriet (2024), *Socialpolitisk Redegørelse*. Rapport. Tilgængelig på https://www.sm.dk/Media/638731795768979544/Socialpolitisk%20Redeg%C3%B8relse%202024_SOU_UA.pdf

Indenrigs- og Sundhedsministeriet (2008), *Kommunal udligning og generelle tilskud*. Rapport. Tilgængelig på <https://www.ism.dk/media/27356/kommunal-udligning-og-generelle-tilskud-2008.pdf>

Beck, Ulrik & Wilken, Thomas (2022). *15.600 udsatte børn går under radaren, når vi diskuterer fattigdom*. Analyse. Kraka. Tilgængelig på <https://kraka.dk/15-600-udsatte-boern-gaar-under-radaren-naar-vi-diskuterer-fattigdom/>

Cavalca, m.fl (2022). *Budgetkrav påvirker beslutninger i børnesager*. Artikel. Københavns Universitet. Tilgængelig på <https://researchprofiles.ku.dk/en/publications/budgetkrav-p%C3%A5virker-beslutninger-i-b%C3%B8rnesager>

Danmarks Statistik (2025). *Anbringelser af børn og unge*. Statistikdokumentation. Tilgængelig på <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/statistikdokumentation/anbringelser-af-boern-og-unge>

Servicestyrelsen (2011). *Håndbog om barnets reform*. Rapport. Tilgængelig på https://admin.sbst.dk/media/10797/Haandbog_Barnets_Reform_enkelts.pdf

Social- og Ældreministeriet (2021). *Aftaletekst: Børnene Først*. Tilgængelig på https://www.sm.dk/Media/638458470388233831/Aftaletekst_Boernene_Foerst_maj2021_UA.pdf

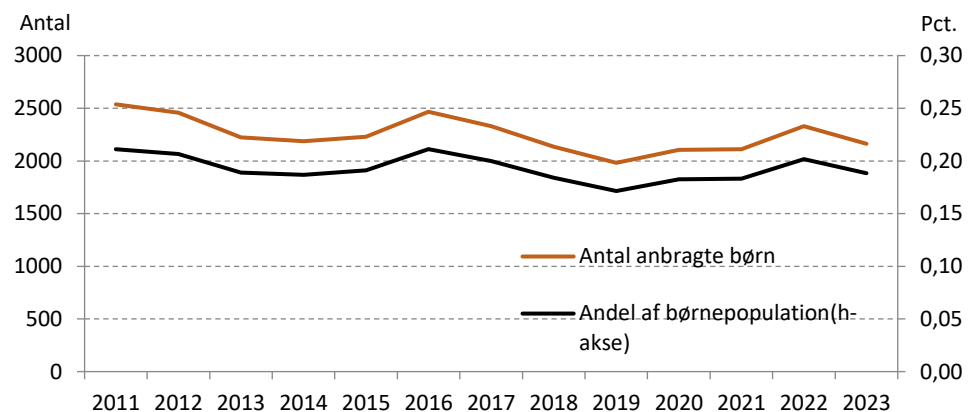
6. Bilag 1 – Antal førstegangsanbragte

figur 3 viser, at andelen af anbragte børn har været nogenlunde konstant over perioden. Den konstante andel kunne dog dække over en uønsket udvikling, hvor flere børn har længere anbringelsesforløb end tidligere, mens færre nye børn bliver anbragt.

For at checke dette har vi opgjort antallet og andelen af børn, der er blevet anbragt for første gang inden for hvert år ml. 2011 og 2023, jf. figur 9.

Antallet og andelen af børn, der anbringes for første gang, ser ud til at falde lidt ml. 2011 og 2023. Både antallet og andelen ligger dog relativt stabilt ml. 2013 og 2023. Den konstante andel af anbragte børn ml. 2011 og 2023 skyldes derfor ikke, at færre nye børn bliver anbragt. Det indikerer dermed også, at børn ikke er anbragt længere tid end tidligere, om end vi ikke formelt har undersøgt dette.

Figur 9 Førstegangsanbragte over tid

Anm.: Figuren viser antallet af førstegangsanbragte børn over tid. Afgrænsningen af førstegangsanbragte følger Socialpolitisk Redegørelse 2024.

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Danmarks Statistiks registre.

7. Bilag 2 – Regressionsmodel (OLS)

Til at belyse den kommunale variation i anbringelsespraksis har vi foretaget en regressionsanalyse. Regressionen er lavet som en overlevelsesmodel og kan grundlæggende deles op i 3 trin.

- 1) I det første trin samler vi et datasæt bestående af børn, der anbringes første i gang i perioden fra 2018 til 2022. Definitionen af førstegangsanbragte følger Socialpolitisk Redegørelse 2024.

For hvert barn samler vi en række baggrundsvariable i en vektor, $\mathbf{x}_i'$. Baggrundsvariablene i analysen udgøres blandt andet af barnets køn og indvandrerstatus samt af forældrenes uddannelse, indkomst, formue og hvorvidt de er registreret med en psykisk diagnose eller har modtaget en ubetinget dom. En oversigt over alle baggrundsvariable findes i bilag 4.

Derudover konstruerer vi en vektor med børnenes alder målt i dage frem til anbringelsestidspunktet, $\mathbf{alder}_i$, hvor $\mathbf{alder}_i = \mathbf{anbringelsestidspunkt}_i - \mathbf{fødselsdag}_i$. Det vil sige at hvis et barn er præcis ét år ved anbringelsestidspunktet, så vil $\mathbf{alder}_i = 365$.

- 2) I det andet trin estimerer vi følgende overlevelsesmodel for hvert barn:

$$(i) \quad \mathbf{alder}_i = \mathbf{x}_i' \boldsymbol{\beta} + \mathbf{c}_i' \boldsymbol{\alpha} + \mathbf{t}_i' \boldsymbol{\gamma} + u_i$$

, hvor $\mathbf{x}_i'$ er en vektor med baggrundsvariable som defineret i trin (1), $\mathbf{c}_i'$ er en vektor bestående af kommune-specifikke baggrundsvariable, herunder hvor stor en andel af børnepopulationen i kommunen der er mellem 0-2 år, 3-7 år, 8-12 år og 13-17 år. $\mathbf{t}_i$ er en vektor med års-dummies. u_i er modellens fejllid og beskriver den variation i anbringelsesalderen, der ikke kan forklares af de medtagne baggrundsvariable.

Modellen er estimeret for børn hvor vi har oplysninger om både mor og far samt oplysninger om morens og farens højeste fuldførte uddannelse. Børn hvor vi ikke kan identificere forældrene udelades af regressionen. Det gælder for 167 observationer. Børn hvor vi ikke kan identificere forældrenes uddannelse udelades også. Vores population består da af 8.584 børn, der blev anbragt første gang i perioden 2018-2022.

- 3) I det tredje trin bruger vi regressionskoefficienterne fra model (i) til at forudsige hvornår $\mathbf{barn}_i$ bliver anbragt, givet de socioøkonomiske indikatorer som $\mathbf{barn}_i$ er registreret med. Modellens forudsigelse kalder vi $\widehat{\mathbf{alder}}_i$. Derefter er vi i stand til at beregne afvigelsen mellem den faktiske anbringelsesalder og den forudsagte anbringelsesalder for hvert barn som:

$$\mathbf{alder}_i - \widehat{\mathbf{alder}}_i = \widehat{u}_i$$

Vi har efterfølgende beregnet den gennemsnitlige afvigelse i anbringelsesalderen for hver kommune, $\frac{1}{N_j} \sum_{i=1}^{N_j} \widehat{u}_{ij}$, hvor "j" angiver tilhørskommune hvorfor N_j angiver antal observationer i kommune "j".

8. Bilag 3 – Robusthedsanalyser

Vi har foretaget to robusthedsanalyser, der har til formål at afdække potentielle svagheder i *model (i)*.

1) Reduceret population

Den første robusthedsanalyse har reduceret børnepopulationen til kun at omfatte børn i alderen 2-17 år. Efterfølgende er *model (i)* estimeret på denne delpopulation. Resultaterne gav ikke anledning til radikalt anderledes gennemsnitlige kommunale fejllid, $\frac{1}{N_j} \sum_{i=1}^{N_j} \widehat{u}_{ij}$. Robusthedsanalysen gav derfor ikke anledning til at tro at resultatet i stort omfang er drevet af anbragte børn i alderen 0- til 2 år.

2) Cox proportional hazards model

Den anden robusthedsanalyse specificerer en Cox model, der er en ikke lineær overlevelsesmodel. Fordelen ved denne model er, at den i øget grad tager højde for samspilseffekterne mellem de sociale indikatorer, for at se om disse er afgørende. Effekten af et barns forældre har både en psykiatrisk diagnose og en ubetinget dom, kan i kombination have en større betydning for om et barn bliver anbragt, end effekten af de to indikatorer hver for sig.

Vi estimerer følgende model for den fulde population:

$$\lambda(t|X_i) = \lambda_0(t) * \exp(x_i'\beta)$$

Modellen specificerer sandsynligheden for at blive anbragt i periode t , $\lambda(t|X_i)$, som en funktion af produktet mellem en basissandsynlighed, $\lambda_0(t)$, der er ens for alle observationer og en skaleringsfaktor, $\exp(x_i'\beta)$, der er en funktion af baggrundsvariable.

Modellen har den fordel, at vi ikke behøver at gøre os nogle antagelser om basissandsynligheden for anbringelse. Det er dog en grundlæggende antagelse i modellen at denne er ens for alle observationer.

Modellen estimerer en vektor bestående af hazard ratioer, $\exp(\hat{\beta})$. En hazard-ratio udtrykker mersandsynligheden for anbringelse ved en marginal ændring i en given baggrundsvariabel. Hvis hazard-ratioen for drenge f.eks. er 1.02, betyder dette at der er en mersandsynlighed for anbringelse på 2 pct for drenge relativt til piger.

Vi har efterfølgende brugt modellen til at beregne, hvad sandsynligheden var for at et givent barn blev anbragt på det tidspunkt hvor barnet faktisk blev anbragt. Denne sandsynlighed kaldes Cox-Snell residualerne. Ved hjælp af denne sandsynlighed kan vi beregne om modellen generelt ville forudse en tidligere eller senere anbringelse baseret på baggrundsvariablene, ved at beregne

$$\widehat{m}_i = 1 - \widehat{e}_i$$

, hvor $\widehat{e}_i$ er den beregnede sandsynlighed for at et givent barn bliver anbragt til den tid, hvor vi observerer anbringelsen. $\widehat{m}_i$ kalder vi for de martingale residualer. Hvis $\widehat{m}_i > 0$ blev barnet anbragt tidligere end modellen ville forudse. Hvis $\widehat{m}_i < 0$ blev barnet anbragt senere end modellen ville forudse. Med samme forbehold som udpenslet i bilag 2, kan vi vælge at tolke $\widehat{m}_i$ som den kommunale anbringelsespraksis i Cox proportional hazards modellen.

Når vi estimerer denne model, giver det ikke anledning til at ændre hovedkonklusionerne i vores analyse.

9. Bilag 4 – Oversigt over baggrundvariable brug til estimation

I nedenstående fremgår de baggrundvariable der ligger til grund for estimationen. Følgende variable er opgjort for både mor og far:

- Disponibel indkomst
- Samlede aktiver
- Højest fuldførte uddannelse
- Antal uger på overførselsindkomst
- Dummier for psykiske lidelser
- Dummy for ubetinget straf
- Dummy for død forældre
- Dummier for somatiske lidelser

Baggrundvariable, (Register)	Beskrivelse
ie_type, (BEF)	Kategorisk variabel der angiver om et barn er henholdsvis dansk, indvandrer eller efterkommer.
Køn	Indikatorvariabel for om barnet er en dreng eller pige.
År	Vi inkluderer indikatorvariable for alle år i perioden 2018-2022. På den måde tages højde for potentielle trends.
Disponibel indkomst, (IND)	Variabel der angiver den ækvivalerede disponible indkomst for barnets forældre. Variablen er hentet fra indkomstregistret. Vi har også inkluderet en kvadreret udgave af denne variabel.
Samlede aktiver (eksl. Pension), (IND)	Denne variabel angiver forælders samlede aktiver ultimo året, hvor barnet anbringes. Variablen er indhentet fra indkomstregistret. Vi har også inkluderet en kvadreret udgave af variablen.
Højest fuldførte uddannelse mor, (UDDA)	Kategorisk variabel der angiver den højest fuldførte uddannelse for forælderen. Variablen er indhentet fra uddannelsesregistret.
Antal uger på overførsel, (dream)	Vi laver en variabel for henholdsvis barnets far og -mor, der angiver antallet af uger den pågældende forælder har været på offentlig overførsel.
Svær psykisk lidelse, (LPR)	Dummy der angiver om forælderen er registreret med en svær psykisk lidelse. For nærmere definition heraf se "En fremtid i fattigdom – Nye perspektiver på børnefattigdom i Danmark".
Moderat psykisk lidelse, (LPR)	Dummy der angiver om forælderen er registreret med en moderat psykisk lidelse. For nærmere definition heraf se "En fremtid i fattigdom – Nye perspektiver på børnefattigdom i Danmark".
Ubetinget straf, (KRAF)	Dummy for om forælderen er registreret med en ubetinget dom. For nærmere definition se "En fremtid i fattigdom – Nye perspektiver på børnefattigdom i Danmark".
Død, (DOD)	Dummy for om forælderen er død inden anbringelsestidspunktet.

Charlson mild, (LPR)	Dummy for om forælderen er registreret med en mild somatisk lidelse. For nærmere definition se "En fremtid i fattigdom – Nye perspektiver på børnefattigdom i Danmark".
Charlson moderat, (LPR)	Dummy for om forælderen er registreret med en moderat somatisk lidelse. For nærmere definition se "En fremtid i fattigdom – Nye perspektiver på børnefattigdom i Danmark".
Charlson svær, (LPR)	Dummy for om forælderen er registreret med en svær somatisk lidelse. For nærmere definition se "En fremtid i fattigdom – Nye perspektiver på børnefattigdom i Danmark".
Forældre skilt, (BEF)	Dummy for om barnets forældre er skilt. Denne variabel er konstrueret ved at se om barnets mor og far har samme familie_id på anbringelsestidspunktet.
Børnepopulation mellem 0-2 år, 3-7 år, 8-12 år, 13-17 år (BEF)	Variabel, der beskriver hvor stor en del af børnepopulationen der fx er mellem 0-2 år i den kommune, hvor barnet anbringes fra.